

O životě ve stájích a lásce ke zvířatům s Tomášem Duchoněm

19.3.2026 - Marie Machynková | Městská část Praha 12

Vůně sena, klapot kopyt a ticho stájí kontrastující s ruchem velkoměsta - právě v takovém prostředí tráví své dny členové jezdeckého klubu v Cholupicích. Je to místo, kde se nesetkávají jen lidé a koně, ale také trpělivost, respekt a radost z pohybu a kde se už více než dvě desetiletí přirozeně formuje vztah dětí i dospělých k přírodě a zvířatům. O každodenním životě ve stáji, klubových aktivitách, ale třeba i o specifické péči o dostihové koně jsme hovořili s vedoucím klubu Tomášem Duchoněm.

Jezdecký klub funguje v Cholupicích už více než dvě desetiletí, proměnil se nějak za tuto poměrně dlouhou dobu?

Jezdecký klub jako takový byl zaevidován v lednu 2003, ale koně i mládež tu byli už před tímto datem. Postupem času jsme se stali ustálenou součástí sportovní infrastruktury hlavního města. Je fajn, když se k nám naše bývalé aktivní členky vracejí se svými potomky. S pýchou sledujeme ty, kteří se své první dovednostní krůčky naučili právě zde a dnes bodují v nejrůznějších jezdeckých disciplínách. A ti, kteří se nakonec vydali cestou jezdeckých učilišť nebo středních či vysokých škol, u nás absolvují povinné praxe.

Jak vypadá takový běžný den v jezdeckém klubu?

Každý den se koně ráno nakrmí a poté se vyvedou do výběhů, aby se mohlo začít s místováním stájí a koně se večer vraceli zpět do čistého. Od pondělí do pátku k nám docházejí děti a jezdí se převážně v odpoledních hodinách, na rozdíl od víkendů, kdy s ohledem na roční období i aktuální počasí probíhají jezdecké tréninky v průběhu celého dne.

Zmínil jste děti, které k vám docházejí v rámci kroužků a příměstských táborů. Pro jaké děti je podle vás práce s koňmi vhodná - a existují i takové, kterým byste ji spíše nedoporučil?

Asi není dítě, kterému bych naše kroužky a tábory nedoporučil. Nejde totiž jen o jezdecké tréninkové jednotky - děti se v jejich rámci učí koně čistit, uzdit, sedlat a seznamují se také s teorií, komunikací s koňmi a dalšími pracemi okolo nich, kterých je ve stájích pořád víc než dost. Vyžití v přírodě a kolektivu vrstevníků nabízíme nejen milovníkům koní, ale dětem obecně.

Za roky strávené v jezdeckém klubu se nasbírá řada zážitků. Vzpomněl byste si na jeden, který pro vás zůstává nezapomenutelný?

Na tomto místě se mi vybavují chvíle, kdy k nám docházejí školky, školní třídy i družiny. Řada z těchto dětí se s živým koněm v životě nesetkala a často o něm mají velmi zkreslené představy. Poprvé ho u nás vidí naživo, zkusí mu podat pamlsek z ruky nebo si na něj sednout - jejich reakce jsou mnohdy opravdu nezapomenutelné.

Mají tedy podle vás koně stále své pevné místo v životě dětí a mladých lidí?

V to pevně věřím. Pořád k nám přicházejí mladí lidé, a tak jsem v tomto směru optimista. I když je dnešní doba nějaká rychlejší, nabídka možností vyžití širší, nároky na děti ve školách jsou vyšší a pak je tu ta elektronika a digitální technologie, což jim ubírá čas strávený ve stáji, koně pro ně často představují relax, který si rády dopřejí. Dnes mají děti vícero zájmů a koně a nás mají jen jako doplněk. Snoubí se tu volnočasová aktivita se sportem a pobytem v přírodě, a tak by si koně měli svou pozici v budoucnu minimálně udržet.

Co vám osobně dává práce s koňmi?

Každý pohyb okolo koní musí být rozvážný, pozorný a soustředěný, učíte se trpělivosti a preciznosti. Odměnou pak bývají spokojení jezdci i koně a skvělý pocit z jakéhokoli i sebemenšího tréninkového posunu.

Vraťme se ještě na chvíli k vašim čtyřnohým svěřencům. Je myslím obecně známo, že mezi koňmi funguje určitá hierarchie. Jak je to u vás - máte ve stáji nějakého „šéfa“?

Koně jsou stádová zvířata a samozřejmě mají svou hierarchii, takže každý výběh má svého „šéfa“. Při procházce okolo nás sice můžete nezřídka spatřit, jak si spolu hrají a soupeří, avšak někteří jsou natolik dominantní, že proto ani nemohou být ve stejném výběhu. I oni by si to sice „vyjasnili“, ale takové pokusy za cenu zranění raději neděláme.

Ve stáji máte ustájeny také dostihové koně, například valacha Respekta z vašeho chovu. V čem se podle vašich zkušeností liší péče o takového koně ve srovnání s ostatními?

Základní péči, pravidelné krmení a pohyb potřebuje každý kůň bez ohledu na své využití. Režim dostihových koní je pochopitelně trochu jiný během dostihové sezony a v období přípravy na ni. Dostihový kůň, na rozdíl od těch, na kterých se učí jezdit děti, musí téměř denně absolvovat intenzivní rychlostní trénink. Jsem rád, že máme členy, kteří takovou přípravu nejen zvládají, ale jsou pro ně i velkou motivací.

Také jídelníček dostihového koně je v sezoně, podobně jako u vrcholového sportovce, vydatnější. Pobyt ve výbězích se pak s blížícím se dnem závodu upravuje. V zimě se režim naopak příliš neliší.

Zmiňovaný Respekt už svou úspěšnou dostihovou kariéru ukončil a chystá se na svou novou životní etapu, kdy se začlení do chodu stáje jako provozní jezdecký kůň. I díky jezdeckému klubu můžeme našim dostihovým vysloužilcům zajistit další vhodné využití, potřebnou péči a výhledově zasloužený důchod..

Máme ale i mladé koně, kteří by se letos měli na dostihových drahách představit.

Na jaká jména z cholupické stáje bychom se tedy měli v budoucnu v dostihovém sportu zaměřit?

Na sezonu 2026 se aktuálně připravují tři koně. Tříletý Roteiro který má za sebou loňský podzimní seznamovací start, na který by měl letos navázat. A doplní ho dvě dvouleté klisny, které zatím na svůj dostihový debut čekají, hnědká Tomikova a ryzka, která své oficiální pojmenování zatím nemá.

Kdo by chtěl sledovat dění ve stáji, může nás najít na sociálních sítích, instagramu a Facebooku, kde zveřejňujeme informace o dění v jezdeckém klubu, přípravě koní, jejich startech i dosažených výsledcích. Nebo nás přijít podpořit třeba přímo na závodiště.

Na závěr se zeptám na vaše plány do budoucna

Plánů máme hned několik, zejména v oblasti modernizace prostředí. Vzhledem k letošní zimě by bylo skvělé postavit jezdeckou halu. Sám tvrdím, že jezdeckví je outdoorový sport a za slunečného počasí je nádherné být v sedle pod modrou oblohou – ani trocha deště nám koňákům nevadí. Nicméně v posledních letech bývají zimy bez sněhu a pohyb koní na zmrzlém či zledovatělém povrchu není bezpečný, takže jsme nuceni provoz omezovat. Krytá hala by zajistila celoroční bezproblémový provoz a umožnila nabídnout komfortnější podmínky nejen našim členům.

Na závěr bych chtěl za jejich nasazení a obětavost vyslovit velké poděkování všem, kteří se na chodu stáje jakkoli podílejí.

Děkuji za příjemné povídání, ať se nadále daří nejen vám, ale i vašim čtyřnohým svěřencům.

Marie Machynková

https://www.praha12.cz/vismo/dokumenty2.asp?id=117607&id_org=80112